

men det forekommer mig dog, at det er et noget ubehjælpeligt Forhold, der fremkommer ved, at En saaledes skulde have Patent paa Lillaeg til en af en Andet patenteret Opfindelse. Jeg skal blot endnu gjøre en Bemærkning om Straffebestemmelserne. Det er mig ikke rigtig klart, hvad Meningen er med, at for den, der alt engang er straffet, kan Bøden efter Omstændighederne forhøjes til det Dobbelte; men jeg antager, at Meningen er, hvilket burde udtrykkes paa en tydeligere Maade, at Straffen kan i Gjentagelsestilfælde stige til 2,000 Kroner som Maximum. Det er vistnok Meningen deraf, men det er ikke klart.

Sad: Jeg skal kun tillade mig nogle ganske enkelte Bemærkninger, idet jeg alene finder Anledning til at henvende nogle Modbemærkninger til den første ærede Taler (Bajer), som, saavidt jeg forstod, udtalte sig for en Ordning af disse Forhold, der maatte siges at staa i fuldstændig Modstrid med det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem begyndte med, at det Lovforslag, som nu foreligger, var aldeles modsat det, som oprindeligt var forelagt af Regjeringen; men deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Modsatningen til det foreliggende Lovforslag er den Ordning, som det ærede Medlem understøttede, at der ikke gives Patenter, med andre Ord, fuldstændig Frihed paa Industriens Omraade. Der er naturligtvis ogsaa en Forskjel, men dog kun en mindre Forskjel, en Slags Gradforskjel, mellem de to Patent-Systemer: Anmeldelsessystemet og Undersøgelsessystemet, og jeg skal herom for mit Vedkommende srag udtale, at jeg holder paa det sidste System, der er det, som foreligger i Lovforslaget, som det er ændret og nu kommer til os fra Landsktinget. Hvorfor jeg gjør dette, er naturligtvis væsentlig af rent praktiske Grunde, ligesom jeg ogsaa vil tilstaa, at det væsentlig er af praktiske Grunde, at jeg overhovedet holder paa, at der gives Patenter i Modsatning til den fuldstændige Frihed. Jeg skal af Hensyn til Omstændighederne ikke fordybe mig i denne Sag. De fleste af de Bemærkninger, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Horsens (Bajer), ville nemlig være bekendte for dem, som overhovedet have beskæftiget sig med dette Emne, og det er jo ganske vist, at mange af disse og andre lignende Bemærkninger have deres Berettigelse, forsaavidt som det er aldeles umuligt gennem Lovgivningen at ordne det foreliggende Forhold fuldstændig doctrinært i Ordets gode Betydning, det vil sige overensstemmende med en eller anden klar Theori. Men det forekommer mig, at det Vigtigste er Opnaaelsen af det praktiske Formaal for alle Patentlove, som er beriggjennem at opnaa den retfærdigste og naturligste Belønning for Opfinderne, og jeg kan ikke indse, at man kan komme bort fra Patenter paa den Maade, som det ærede Medlem udtalte, ved ligefrem at bevilge Udbetalinger af

Statskassen eller give andre direkte Belønninger. Dette er dog vistnok temmelig indlysende, ligesom at enkelte af de Belønninger, som det ærede Medlem nævnte, aabenbart ikke havde nogen virkelig Betydning i det praktiske Liv. Fuldstændig Frihed kan neppe anbefales paa det paagældende Omraade; men paa den anden Side vil jeg ogsaa udtale, at man ikke bør være blind for, at der er overordentlig store Ulemper forbundne med det simple Anmeldelsessystem, i Særdeleshed derved, at det giver Anledning til en stor Mængde ofte kostbare Processer. Skjøndt altsaa det i Lovudkastet foreliggende Undersøgelsessystem maaste i Theorien er temmelig vilkaarligt, tror jeg dog, at det praktisk er rigtigt, idet man derigjennem udbyder Særretten for en Mængde saadanne Opfindelser, som ikke have Stort at sige, eller med Hensyn til hvilke det er overordentlig tvivlsomt, hvorvidt de ere nye, men tillige har Midlet til at give dem, der have gjort nyttige Opfindelser, en vis passende Belønning. Herved ydes desuden en Opmuntring til at beskæftige sig med industrielle Fremskridt, som jeg idetmindste tror har sin Betydning, skjøndt jeg vil indrømme, at det med Hensyn til mange Opfindelser maa siges at være sandt, hvad det ærede Medlem yttede, at de ligge i Luften og samtidigt komme frem paa flere Steder. Jeg vilde blot udtale disse enkelte aldeles almindelige Bemærkninger, medens jeg aldeles ikke skal gaa ind paa Enkelthederne. Jeg ønskede at gjøre det, fordi det forekom mig, at det idetmindste fra een Side burde klart siges, at Patent-Spørgsmaalet ikke betragtes af Alle heri Salen saa ensidigt som a det ærede Medlem, der sidder her i Nærheden af mig (Bajer). Forøvrigt antager jeg ligesom det ærede Medlem ligeoverfor mig (Th. Kruse), at der i denne Sag vil blive nedsat et Udvalg, og der vil da til 2den Behandling blive mere end Leilighed nok til at komme dybt ind paa denne Sag i sin Almindelighed som i sine Enkeltheder.

Frederiksen: Ligesom flere af de Talere, som have havt Ordet, anser jeg ikke en Patentlov for at være hensigtsmæssig, jeg vilde foretrække fuldstændig at komme bort fra Patentvesenet, navnlig af praktiske Grunde, idet det i de Lande, hvor det findes i større Omfang, vistnok har gjort langt mere Skade end Gavn, og man har i det Væsentlige ikke opnaaet, hvad man har tilfattet. Almindst turde det være berettiget, som man har gjort i det andet Thing, at tale om, at det skulde være Arbeideren, der havde Fordel deraf, eller Arbeideren, der klagede over, at uden en Patentlov nøde Andre Godt af hans Hjernes Arbejde. Der er maaste heller ikke Mange, der nyde mindre Godt af Opfindelsen end de, der virkelig gjøre den. Som den almindelige Opfattelse er, kunne vi imidlertid ikke komme bort fra en Patentlov, vi ere vistnok nødt til for Diebliffet at beholde den.